

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd meliora sunt in exe[m]plu[m] trahenda, & deteriora vitanda. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Luca 10.
Iacobi 2.

malo, & sermone otioso. Sedeamus cum Maria Magdalena ad pedes Iesu, ad audiendum verbum illius, quod potest saluare animas nostras; & in omnibus actibus nostris, ad beneplacitum Dei tendamus.

Nouitius.

3. Confortasti me, & instruxisti verbis optimis & exēplis. Vtinam custodiam vias meas, vt nō delinquam in lingua mea. Vtinā dirigantur omnes viæ meæ, in conspectu Dei mei semper. Sed nō pigeat te, ad interrogata mea respondere. Dic quæso, quomodo potest quis ad perfectum seculi contemptū venire, & verus Christi discipulus effici? Video namque multos seculum relinquere, & postea tamen ad secularem vitam redire. Alios etiā considero habitum religionis assumere, sed à pristino seruore languere. Cum alijs Ecclesiam intrant, sed deuotionis gratiam non degustant. Quosdā etiā intueor ad exteriora defluere, & paulatim ad noxiā libertatem declinare. Rogo te, non me patiaris à via perfectionis exorbitare, sed quid cauendum sit, quidve tenendum doceas euidenter.

C A P V T II.

Quòd meliora sunt in exemplum trahenda, & deteriora vitanda.

Senior.

I. **B**onus discipulus paratus est acquiescere magistri sui consilio, nec quicquam temere contra eius sententiam agere presumit. Sic seruat humilitatem, implet obedientiam, meretur gratiam, tenet pacem, custodit conscientiam, & auget sibi gloriam. Qui enim aurem suam præbet sapientiæ & doctrinæ in principio, non poterit de facili errare; sed gaudebit de beato fine, breui labore transacto. Tantoque plus proficiet in virtutibus, & sapientior erit, quanto humiliter superioribus se submittit. Nam arbor, quæ in altū crescere debet, oportet quòd radices mittat in imò, ne cadat. Non ergo pæneas repentino timore, sed in Deo statue fiduciā firmam; relinque propriam voluntatem, & subijce te in vera humilitate. Dominus erit in latere tuo, qui protegit gradientes simpliciter, & humilibus sua secreta reuelat.

Prou. 3.
Matt. 11.

2. Vt autem melius perseueres in bono, à melioribus viuendi accipe normam, à doctioribus inuestiga sapientiam, ab expertis quære consilium, & cum deuotis tracta sermonem. Si autem videris quosdam à via veritatis errare, & retro post Satanam abire; noli pereuntes imitari, sed bonos & feruentes studeas, semper æmulari. Quære cum paucis saluari, qui per angustam portā intrant ad vitam. Nam Christo teste, *lata & spatiosa est via, quæ ducit ad perditionem; & multi sunt qui intrant per eam.* Væ eis, qui à Domino Deo recedunt, & redeant in Ægyptum; hoc est, in hunc mundum

Matt. 7.

mundum peccatis tenebrosū, vt pascant carnem suam citò morituram. Beatus autem homo, qui metuit Dominum; & in lege eius meditatur die ac nocte, vt ambulet in vijs eius. Attamen pius Dominus non deserit suos, sed sicut bonus pastor consolatur oves suas, quæ vocem eius audiunt, & sequuntur eum vsque ad mortem; eligentes magis mori in bello tentationum, quàm peccato consentire, vel turpiter ad seculū redire. Talibus enim dicit: *Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum.* Luce 22. Quid timendum sub tali pastore viuere, pro æterno regno militare, quod ipse dare promisit? Et quidem faciet, quod promisit. Nec solū gaudia futura, pro cōtemptu mundi promisit se daturum; sed etiam in præsentī dat seruitibus sibi consolationem Spiritus sancti, quæ longè melior est & suauior, quàm omnis lætitiā mundi. Nam sæpè orantibus deuotionis gratiam infundit, & in lege Dei meditātibus lumen intelligentiæ aperit; vt gustata suauitate spiritus, caro vilescat & mundus. Vnde perfectè huic seculo renunciantibus Dominus ait: *Omnis, qui reliquit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit.* Matth. 19.

3. Sed quia multi vanas consolationes quærunt, & ad exteriora se cōuertunt, idcirco deuotionis gratiā non sentiunt, nec caelestem illuminationē accipere merentur. Est ergo tutissimus status placendi Deo, & meritorius amplioris gratiæ & gloriæ, fugere mundum, amicos relinquere, temporalia contemnere, arctiorem vitam assumere, proprijs renunciare, sub obediētia viuere, laboribus insistere, vigilijs & ieiunijs carnem macerare; lectionibus & orationibus incumbere, contra tentationes & vitia quotidie certare, præsentia fastidire, æterna desiderare, gratiam Dei instanter quærere, inuētā sollicitè custodire, vilitate de seipso sentire; alijs libenter obsequium impendere, soli Deo optare placere; sine querela inter fratres niti conuersari, & in sancto proposito, ac proficiendi desiderio firmiter perseuerare. Hæc ad verum Christi discipulum pertinent; hæc seruum Dei ad celeste regnū indubitanter perducunt. Vnde benignus magister electis discipulis suis: *Vos (inquit) estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis: Et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus regnum, vt edatis & bibatis super mensam meam in regno meo.* Luce 22.

4. Placent, quæ dixisti. Ex his namque verbis cōfortatus sum Nouitius. in Domino, & in spem vitæ æternæ, pro qua laboro, lætus respiro. Non enim sunt condignæ passiōes huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis. Et verè, qui Deo fideliter seruiunt, & modò bene habebunt, & in futuro maiora percipiēt. Omnia enim cooperantur electis in bonum, tã præsentia quàm

futura. Quapropter precor tuā clementiam, vt vacillantē animā, sacris eloquijs cōfirmes, & si qua bona exēpla de alijs nosti, mihi etiā libenter exponas. Quamuis enim multa preclara facta de veteribus sanctis audiui, opto tamē bona noua audire de modernis. Veruntamen causas à spiritali profectu tardātes prius mihi aperiri, vt inimici fraudes cauere, & calles iustorum valeam inoffenso pede transire.

C A P V T III.

De laudabili statu religiosorum, si bene seruetur.

Senior.
Monachorū
conditio
nobilis ac
sancta, si
quidem
seruetur.

1. **S**tatus religiosorum magnus & sanctus est, si bene seruetur: quisque sic viuat, vt regulā docet & habitus demonstrat. Sed non est ideo frater securus, & spiritalis mox censendus, quia cū bonis ambulat, & sacras lectiones frequenter audit, & bene cantat: sed quia toto corde nititur implere, quod promisit: & facit, quod debet. Quod si ex fragilitate excedit quādoque, aut aliqua tentatione vincitur, vel passione mouetur: citò se corrigere studeat & multum doleat, reum se cognoscat, nec excusando culpā augeat, sed ad petendam veniā spōte se humiliet, vt Deus ignoscatur. Pius enim Dominus, quamuis offensus sit & contemptus, fletibus, & precibus contentium citò placatur, sicut Dauid sanctus poenitendo testatur: *Cor contritum & humiliatum, Deus, non despicies.*

Psal. 50.

Phil. 3.

2. Igitur magno conamine ad anteriora te extende, quæ retro sunt & huius mundi obliuiscere; nec ad remissos & infirmiores respice: sed ad quid venisti, & quid te agere oportet, attende. Nam qui proficere vult, omni die incipere debet: nec vllum laborē abhorre, nec aliquod tempus otiosè præterire. Non igitur longos dies nec annos plures in religione computes: nec de dignitate ordinis glorieris, nec loci amoenitate delecteris: sed quam longè adhuc à veris virtutibus distes, pensa: & in quantis vitiorum sortibus iaceas, diligenter pertracta. Nam qui se aliquid esse putat, ipse se seducit. Per elationem quippe gratia Christi perditur, & bona diu quæsita citius euelluntur.

Galat. 6.

Ecclesi. 3.

3. Igitur occulta super te iudicia Dei metue, omnia opera tua districte discute, altiora noli quærere nec curiosā rimari: sed que tibi præcepit Deus, cogita semper. Et quamdiu in corpore peccati manes, non securitatem à tentationibus, non requiem à laboribus tibi audeas polliceri; sed sicut strenuus miles certa contra vitia; & donec accipias coronam gloriæ, scutū patientiæ in omni tentatione & angustia corde firmissimo tene, vt cum Apostolo Paulo dicas, mortis articulo imminente: *Bonum certamen certavi,*